

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że środek, o którym skarżący został poinformowany w komunikacie wydanym przez kierownika wydziału ds. wynagrodzeń i uprawnień socjalnych posłów w dyrekcji ds. finansowych i socjalnych posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego w sprawie ponownego określenia uprawnień emerytalnych z tytułu zaprzestania aktywności, doręczonym listem poleconym (nr D311154) w dniu 13 października 2022 r., na mocy którego Parlament Europejski ponownie obliczył jego uprawnienia emerytalne z tytułu zaprzestania aktywności i nakazał zwrot wypłaconej kwoty na podstawie poprzedniego ustalenia wysokości emerytury, nie istnieje lub uchylenie go w całości;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu zwrotu wszystkich kwot niesłusznie wstrzymanych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia dokonanego potrącenia, i zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do wykonania wydanego wyroku i do podjęcia wszelkich inicjatyw, aktów lub środków koniecznych do zapewnienia natychmiastowego i pełnego przywrócenia pierwotnej wysokości świadczenia emerytalnego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, który dotyczy braku właściwości organu wydającego akt niekorzystny, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ze względu na brak uzasadnienia, i, co tym idzie, naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, który dotyczy braku podstawy prawnej i błędnego zastosowania art. 75 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego.
3. Zarzut trzeci, który dotyczy oczywistego naruszenia zasady pewności prawa, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych, i, co za tym idzie, naruszenia art. 1 protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2022 r. – Bonsignore/Parlament

(Sprawa T-817/22)

(2023/C 94/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vito Bonsignore (Turyn, Włochy) (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że środek, o którym skarżący został poinformowany w komunikacie wydanym przez kierownika wydziału ds. wynagrodzeń i uprawnień socjalnych posłów w dyrekcji ds. finansowych i socjalnych posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego w sprawie ponownego określenia uprawnień emerytalnych z tytułu zaprzestania aktywności, doręczonym listem poleconym (nr D311170) w dniu 13 października 2022 r., na mocy którego Parlament Europejski ponownie obliczył jego uprawnienia emerytalne z tytułu zaprzestania aktywności i nakazał zwrot wypłaconej kwoty na podstawie poprzedniego ustalenia wysokości emerytury, nie istnieje lub w całości uchylił;

- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu zwrotu wszystkich kwot niesłusznie wstrzymanych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia dokonanego potrącenia, i zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do wykonania wydanego wyroku i do podjęcia wszelkich inicjatyw, aktów lub środków koniecznych do zapewnienia natychmiastowego i pełnego przywrócenia pierwotnej wysokości świadczenia emerytalnego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, który dotyczy braku właściwości organu wydającego akt niekorzystny, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ze względu na brak uzasadnienia, i, co tym idzie, naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, który dotyczy braku podstawy prawnej i błędnego zastosowania art. 75 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego.
3. Zarzut trzeci, który dotyczy oczywistego naruszenia zasady pewności prawa, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych, i, co za tym idzie, naruszenia art. 1 protokołu dodatkowego do Europejskiej konwencji praw człowieka.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2022 r. – Carollo/Parlament

(Sprawa T-818/22)

(2023/C 94/58)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Carollo (Torri di Quartesolo, Włochy) (przedstawiciel: M. Merola, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że środek, o którym skarżący został poinformowany w komunikacie wydanym przez kierownika wydziału ds. wynagrodzeń i uprawnień socjalnych posłów w dyrekcji ds. finansowych i socjalnych posłów w Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego w sprawie ponownego określenia uprawnień emerytalnych z tytułu zaprzestania aktywności, doręczonym listem poleconym (nr D311159) w dniu 13 października 2022 r., na mocy którego Parlament Europejski ponownie obliczył jego uprawnienia emerytalne z tytułu zaprzestania aktywności i nakazał zwrot wypłaconej kwoty na podstawie poprzedniego ustalenia wysokości emerytury, nie istnieje lub uchylenie go w całości;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu zwrotu wszystkich kwot niesłusznie wstrzymanych, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia dokonanego potrącenia, i zobowiązanie Parlamentu Europejskiego do wykonania wydanego wyroku i do podjęcia wszelkich inicjatyw, aktów lub środków koniecznych do zapewnienia natychmiastowego i pełnego przywrócenia pierwotnej wysokości świadczenia emerytalnego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, który dotyczy braku właściwości organu wydającego akt niekorzystny, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ze względu na brak uzasadnienia, i, co tym idzie, naruszenia art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.